הנודר מן המבושל מותר בצלי ובשלוק · מבושל כרלחי (ג): שלוק · מבושל יותר מדאי: קונם תבשיל שאיני טועם · כל תבשיל במשמע: מעשה קדרה רך · שיש בה רוטב: אכל לא בעבה · כגון דייסא: עורמוטא פרמולס · מפרש בגמ': רפתא · דבר הרוחף כגון רוטב וכל דדמי ליה: פירוד לקדרה · דמשמע בין לוקן בין רוחף: אסור בכל שמתבשלין · בין רך בין עבה: גמ' ר' יאשיה אומר · בצלי ובשלוק דמתקרי נמי מבושל: אלא לאחר לשון בני אדם · דאין דרכם לקרות לצלי מבושל: והא מתבשל נדר · דמשמע בין רך בין עבה: אלא · דמתניתין דלא קרי לעבה תבשיל: כל מידי דמתאכלא ביה ריפתא · דמלפתין בו את הפת קרי תבשיל: והא תניא · ביניחותא: בסיעריות רכות · בדילועין רכות שהחולין אוכלין בהן פיתן: איני · מי אוכלין החולין מהן: הוא קרא דמתיבת · דלעת מונחת שם שהיה אוכל ממנה: לוליבא דקרא בשלקא · תוכו של דלעת יפה לאכול עם התרדין: לוליבא דיתנא · תוכן של זרעוני פשתן יפים לאכלן בכותח: ודבר זה אסור לאומרו בפני עם הארץ · משום דדבר מעולה הוא לרפואה ואסור לומר להם שום דבר שיהא ממנו, ואיכא דאמרי דלא ליכלו טובא וליפסדו ליתנא: חולין רבנן · שעוסקין בתורה ואינם נהנים מן העולם ובאים לידי חולי: מלגין

רבי ירמיה חלש, על לגביה ההוא אסיא לאסיוה, חזא קרא דמתת בביתיה שבקיה ונפק, אמר: מלאך מותא אית ליה לדין בביתיה ואנא איעול לאסאה יתיה? ולא קשיא הא ברכיכי הא באשוני · ורבא בר עולא אמר: הא בקרא גופיה והא בגוויה דקרא דאמר רב יהודה לוליבא דקרא בטילקא, לוליבא דכיתנא, בכותחא, *) ודבר זה אסור לאומרו בפני עם הארץ רבא אמר מאן חולין רבנן, רבא לטעמיה **) דאמר רבא כמאן

*)[מנחות נט:] **)ר"ה עז. ע"ש

הנודר מן המבושל מותר בצלי ובשלוק · שאינם בכלל לשון מבושל · שלוק בשיל ולא בשיל דנכי דשלוק נמי משמע מבושל יותר מדאי כדתאמרינן בפ' כל הבשר (חולין דף קיז:) הכבד אוסרת ואינה נאסרת שלוקה אוסרת ונאסרת שלוק דהכא בשיל ולא בשיל הוא דבגדרים הלך אחר לשון בני אדם בתבשיל שמתבשל יותר מדאי בכלל מבושל הוא: אמר קונם תבשיל שאיני טועם אסור בכלל לשון בני אדם · מעשה קדרה כגון חלקא טרגיס וטיסני וקאמר דאם הוא רך אסור אבל עבה מותר דהאי חלא כל מידי דמתאכלא ביה ריפתא תבשיל קרי ליה כדאי' בגמ' ומעשה קדרה עבה בתפי פסיה אכלי ליה בלא פת ואמרי' בגמ' דאסור בצלי ובשלוק דהא מתאכלא ביה ריפתא וכי קתני שאני טועם לאו דוקא דאמר הכי אלא לרבותא נקטה לומר דאפילו אמר שאני טועם מותר בעבה ומפורש בירושלמי דכי היכי דבקונם תבשיל מותר בעבה הכי נמי נודר מן המבושל מותר בעבה: ומותר בבילה טרמיטא · מפרש בגמרא דשלקי לה במיא חמימי אלפא זימני ואלפא זימני במיא קרירי עד דמתזעזעא כדבלע לה ולא מתאכלא בה ריפתא ומשמע דדוקא בה הוא דשרי אבל כל שלא נתבשלה כל כך אסורה דהא מתאכלא ריפתא בהדה והכי איתא בירושלמי בשם רב חסדא אסור בבילה מגולגלת שכך דרך החולה לאכול בה פתו דאמרא כל שלא נעטמקה כל כך שהפת נאכלת עמה בכלל תבשיל הוא: גמ' תניא ר' יאשיה אומר · דנודר מן המבושל אסור בצלי: ואע"פ שאין ראיה לדבר · שהצלי יהא בכלל מבושל זכר לדבר דכתיב ויבשלו (את) הפסח ופסח אינו נאכל אלא צלי וכתיב ויבשלו ומיהו לאו ראיה גמורה היא כדאמר במסקנא דבגדרים הלך אחר לשון בני אדם: ירושלמי אמר. רבי יוחנן הלכו בגדרים אחר לשון בני אדם אמר ר' יאשיה הלכו בגדרים אחר לשון תורה מה נפיק ביניהון אמר קונם יין שאני טועם בחג על דעתיה דרבי יוחנן אסור ביום טוב האחרון של חג על דעתיה דר' יאשיה מותר אף ר' יאשיה מודה שהוא אסור לא אמרה ר' יאשיה אלא לחומרין ע"כ ולפוס גמרא דילן דאפי' ר' יאשיה מודה דאין הולכין בגדרים אלא אחר לשון בני אדם שמעינן מינה דבין להקל בין להחמיר האומר בחג יו"ט האחרון של חג בכלל: והא מתבשל נדר · ואמאי מותר בעבה דהא תבשיל הוא: האי קרא כל מידי דמתאכלא ביה ריפתא תבשיל קרי ליה אבל מעשה קדרה עבה דלא מתאכלא ריפתא בהדיה לא מיקרי תבשיל ואיתא דמפרש דאסור במעשה קדרה רך קא קשיא ליה דלאו תבשיל הוא ושני דכיון דמתאכלא ביה ריפתא תבשיל קרי ליה: והתניא · ביניחותא: ואסור בסיעריות רכות · דלועין קטנים: שהחולין אוכלין בהן פתן · מדקתא יהיב טעמא לאיסורא מפני שהחולין אוכלין בהן פתן ש"מ דכל מידי דמתאכלא ביה ריפתא תבשיל מיקרי: איני · דלועין יפין לחולה: ברכיכי · מעלו: אשוני · קשין: בקרא גופיה · קשה: נוויה דקרא · מה שבתוכו מעלי: לוליבא דקרא · מה שבתוכו: בטילקא · יבשלנו עם תרדין: לוליבא דכיתנא בכותחא · מה שבתוכו עוד לאכלו עם כותח: ודבר זה אסור לאומרו בפני עם הארץ · כדי שלא יעקרו הפשתן לכך: מאן חולין רבנן · אין הכי נמי דקרי בין רכיכי בין אשוני קשין לחולי וכי קתני שחולין אוכלין בהן פתן לאו חולין ממש אלא מאן חולין רבנן דאפילו בבריאותן הן תשושי כח מפני שהתורה מתשת כחם:

כמאן

לחולים · באשוני · פירוש קשות שם רטות לחולה שאינו מטשטש כלוכך: מיטן שבתוכן קשה הוא וכא לחולה: בנוויה · כן שבתוכו יפה לחולה: לוליבא · דקרא · כל דבר שהוא [כך] קרי לוליבא: בכותחא · מוב ליתן בכותח: ודבר זה אסור לאומרו בפניהם · שמלגיגים עליהן ואומרין שאנו קובעים מילי דמוכח ואיפלגולא בהש"ס ובקונגי' פירש שאסור ללמוד להם שום תקנה ולא נגלה: מאן חולין · דקתני נמיל שבחולין אוכלין כו': רבנן · שמתון שעמלים בתורה הם מלגיים אבל לחולין תמש לא תפלי: רבא לטעמיה · דרבנן איקרו חולים:

כמאן

הגהות הב"ח (א) רש"י ד"ה הנודר וד"ה שלוק הד"ל:

גליון הש"ס גמ' שנאמר ויבשלו (את) הפסח · שנאמר בתורה בפ' ראה פסח ובשלת ואכלת וי"ל: שם ותנא דילן סבר כגדרים · לעיל דף ל ע"ב · ולקמן דף נא סב: בהדר"ן ד"ה ולענין הלכה וכו' דאי תפים · עיין בתוס' קדושין שם ובדף כו ע"ב ד"ה אלא מאי לדמי:

הנודר מן המבושל מותר בצלי ובשלוק. מעשה קדרה כגון חלקא טרגיס וטיסני וקאמר דאם הוא רך אסור אבל עבה מותר דהאי חלא כל מידי דמתאכלא ביה ריפתא תבשיל קרי ליה כדאי' בגמ' ומעשה קדרה עבה בתפי פסיה אכלי ליה בלא פת ואמרי' בגמ' דאסור בצלי ובשלוק דהא מתאכלא ביה ריפתא וכי קתני שאני טועם לאו דוקא דאמר הכי אלא לרבותא נקטה לומר דאפילו אמר שאני טועם מותר בעבה ומפורש בירושלמי דכי היכי דבקונם תבשיל מותר בעבה הכי נמי נודר מן המבושל מותר בעבה: ומותר בבילה טרמיטא · מפרש בגמרא דשלקי לה במיא חמימי אלפא זימני ואלפא זימני במיא קרירי עד דמתזעזעא כדבלע לה ולא מתאכלא בה ריפתא ומשמע דדוקא בה הוא דשרי אבל כל שלא נתבשלה כל כך אסורה דהא מתאכלא ריפתא בהדה והכי איתא בירושלמי בשם רב חסדא אסור בבילה מגולגלת שכך דרך החולה לאכול בה פתו דאמרא כל שלא נעטמקה כל כך שהפת נאכלת עמה בכלל תבשיל הוא: גמ' תניא ר' יאשיה אומר · דנודר מן המבושל אסור בצלי: ואע"פ שאין ראיה לדבר · שהצלי יהא בכלל מבושל זכר לדבר דכתיב ויבשלו (את) הפסח ופסח אינו נאכל אלא צלי וכתיב ויבשלו ומיהו לאו ראיה גמורה היא כדאמר במסקנא דבגדרים הלך אחר לשון בני אדם: ירושלמי אמר. רבי יוחנן הלכו בגדרים אחר לשון בני אדם אמר ר' יאשיה הלכו בגדרים אחר לשון תורה מה נפיק ביניהון אמר קונם יין שאני טועם בחג על דעתיה דרבי יוחנן אסור ביום טוב האחרון של חג על דעתיה דר' יאשיה מותר אף ר' יאשיה מודה שהוא אסור לא אמרה ר' יאשיה אלא לחומרין ע"כ ולפוס גמרא דילן דאפי' ר' יאשיה מודה דאין הולכין בגדרים אלא אחר לשון בני אדם שמעינן מינה דבין להקל בין להחמיר האומר בחג יו"ט האחרון של חג בכלל: והא מתבשל נדר · ואמאי מותר בעבה דהא תבשיל הוא: האי קרא כל מידי דמתאכלא ביה ריפתא תבשיל קרי ליה אבל מעשה קדרה עבה דלא מתאכלא ריפתא בהדיה לא מיקרי תבשיל ואיתא דמפרש דאסור במעשה קדרה רך קא קשיא ליה דלאו תבשיל הוא ושני דכיון דמתאכלא ביה ריפתא תבשיל קרי ליה: והתניא · ביניחותא: ואסור בסיעריות רכות · דלועין קטנים: שהחולין אוכלין בהן פתן · מדקתא יהיב טעמא לאיסורא מפני שהחולין אוכלין בהן פתן ש"מ דכל מידי דמתאכלא ביה ריפתא תבשיל מיקרי: איני · דלועין יפין לחולה: ברכיכי · מעלו: אשוני · קשין: בקרא גופיה · קשה: נוויה דקרא · מה שבתוכו מעלי: לוליבא דקרא · מה שבתוכו: בטילקא · יבשלנו עם תרדין: לוליבא דכיתנא בכותחא · מה שבתוכו עוד לאכלו עם כותח: ודבר זה אסור לאומרו בפני עם הארץ · כדי שלא יעקרו הפשתן לכך: מאן חולין רבנן · אין הכי נמי דקרי בין רכיכי בין אשוני קשין לחולי וכי קתני שחולין אוכלין בהן פתן לאו חולין ממש אלא מאן חולין רבנן דאפילו בבריאותן הן תשושי כח מפני שהתורה מתשת כחם:

כמאן

הנודר מן המבושל. שאמר קונם מבושל עלי: מותר בצלי ובשלוק · שלוק זה שמבושל יותר מכמה בשול כדאיתא בכל הבשר (חולין קיז:) הכבד אוסרת ואינה נאסרת שלוקה אוסרת ונאסרת: אסור במעשה קדרה רך · מפרש בגמרא כל מידי דמיתאכל בפת מיקרי תבשיל: מותר בעבה · שנאכלת בלא פת: בבילה מגולגלת ובדלעת הכמוהה · מפרש בגמרא: מעשה רתחתה · דבר הנרתח והנגמר בקדרה: בכל המתבשל בקדרה · אפי' אינו נגמר בה: גמ' ויבשלו (את) הפסח · בדברי הימים כתיב: והא מתבשל נדר · ואיכא דרך הוא כמו מים בשלמא לא מיקרי תבשיל · דבר כך קרי לוליבא בשלקא: לוליבא דקרא בשלקא: לוליבא דקרא · הכך שבתוכו הוא טוב: בגוויה דקרא בטילקא: לוליבא דכיתנא ותמרתא טוב לתת אותו בטילקא: לוליבא דכיתנא · מתחנן בתוכו · ונעשה כך ואמר כך מתחנן אותו בכותחא: אסור לאמרו בפני ע"ה · שילגיגו על דבריו שדברים אלו אפילו הגשים יודעות אותן:

פי' הרא"ש

[שייך לעמוד שלפניו] בלין נכסין לאימת קנה. אימת יקנה כגר בריה לכי הוי טרפא מרגנן באותה שעה כגר הדל סודר לחבריה · כלומר בקנין סודר לא היה מועיל אם היה אומר קנה הפץ זה בחליפי סודר לאחר ל' יום אם לא מ"ל מעכשיו ולאחר ל' יום הילכך ס"ע לא קני: והא מתנת בית מרגן דקני על מנת להקנות בוא · שמקנה לו בחלר והסעודה ולא שיהו שלו אלא שיוכל אביו לאכול בביתו ולא קני זה על מנת לעשות מה שאמר זה כאילו קני ויצאו בחלר והסעודה מרשות הבן ויוכל אחר לאכול בביתו אלא ודאי קני על מנת להקנות אינו קונה הלכך ס"ע לא יצאו בחלר והסעודה מרשות הבן: משום דסטרדתו מוכחת עליו · עלא היה קנין כי אם לבמרים ולא טוען נשם מהנה כלל: הא מני רבי אליעזר היא דאמר אפילו ויתור בו' · הלכך ס"ע אמ"ג אמ"ג דמדינא שרי דקנין על מנת להקנות קנה מתמיר הוא בתולד הבלא: לאמתויי הך דשמיע כיפי · דלא הוה שמע מהנה ואית דברכי דגדיא בכפילה לשון המושלך בכפל שבכיו ואמר קני על מנת להקנות: ליתנא בתרא דבתא · ואפילו אמר והן לפניך אסור: הדרן עלך השותפין

הנודר מן המבושל. שאמר קונם מבושל עלי: מותר בצלי ובשלוק · שלוק זה שמבושל יותר מכמה בשול כדאיתא בכל הבשר (חולין קיז:) הכבד אוסרת ואינה נאסרת שלוקה אוסרת ונאסרת: אסור במעשה קדרה רך · מפרש בגמרא כל מידי דמיתאכל בפת מיקרי תבשיל: מותר בעבה · שנאכלת בלא פת: בבילה מגולגלת ובדלעת הכמוהה · מפרש בגמרא: מעשה רתחתה · דבר הנרתח והנגמר בקדרה: בכל המתבשל בקדרה · אפי' אינו נגמר בה: גמ' ויבשלו (את) הפסח · בדברי הימים כתיב: והא מתבשל נדר · ואיכא דרך הוא כמו מים בשלמא לא מיקרי תבשיל · דבר כך קרי לוליבא בשלקא: לוליבא דקרא בשלקא: לוליבא דכיתנא · הכך שבתוכו הוא טוב: בגוויה דקרא בטילקא: לוליבא דכיתנא ותמרתא טוב לתת אותו בטילקא: לוליבא דכיתנא · מתחנן בתוכו · ונעשה כך ואמר כך מתחנן אותו בכותחא: אסור לאמרו בפני ע"ה · שילגיגו על דבריו שדברים אלו אפילו הגשים יודעות אותן:

תוספות

הנודר מן המבושל מותר בצלי ובשלוק. שלוק שאין מבושל יותר: קונם תבשיל שאני טועם אסור בכל מעשה קדירה ומעשה קדרה בעבה. מעשה קדרה כגון חלקא טרגיס וטיסני וקאמר דאם הוא רך אסור אבל עבה מותר דהאי חלא כל מידי דמתאכלא ביה ריפתא תבשיל קרי ליה כדאי' בגמ' ומעשה קדרה עבה בתפי פסיה אכלי ליה בלא פת ואמרי' בגמ' דאסור בצלי ובשלוק דהא מתאכלא ביה ריפתא וכי קתני שאני טועם לאו דוקא דאמר הכי אלא לרבותא נקטה לומר דאפילו אמר שאני טועם מותר בעבה ומפורש בירושלמי דכי היכי דבקונם תבשיל מותר בעבה הכי נמי נודר מן המבושל מותר בעבה: ומותר בבילה טרמיטא · מפרש בגמרא דשלקי לה במיא חמימי אלפא זימני ואלפא זימני במיא קרירי עד דמתזעזעא כדבלע לה ולא מתאכלא בה ריפתא ומשמע דדוקא בה הוא דשרי אבל כל שלא נתבשלה כל כך אסורה דהא מתאכלא ריפתא בהדה והכי איתא בירושלמי בשם רב חסדא אסור בבילה מגולגלת שכך דרך החולה לאכול בה פתו דאמרא כל שלא נעטמקה כל כך שהפת נאכלת עמה בכלל תבשיל הוא: גמ' תניא ר' יאשיה אומר · דנודר מן המבושל אסור בצלי: ואע"פ שאין ראיה לדבר · שהצלי יהא בכלל מבושל זכר לדבר דכתיב ויבשלו (את) הפסח ופסח אינו נאכל אלא צלי וכתיב ויבשלו ומיהו לאו ראיה גמורה היא כדאמר במסקנא דבגדרים הלך אחר לשון בני אדם: ירושלמי אמר. רבי יוחנן הלכו בגדרים אחר לשון בני אדם אמר ר' יאשיה הלכו בגדרים אחר לשון תורה מה נפיק ביניהון אמר קונם יין שאני טועם בחג על דעתיה דרבי יוחנן אסור ביום טוב האחרון של חג על דעתיה דר' יאשיה מותר אף ר' יאשיה מודה שהוא אסור לא אמרה ר' יאשיה אלא לחומרין ע"כ ולפוס גמרא דילן דאפי' ר' יאשיה מודה דאין הולכין בגדרים אלא אחר לשון בני אדם שמעינן מינה דבין להקל בין להחמיר האומר בחג יו"ט האחרון של חג בכלל: והא מתבשל נדר · ואמאי מותר בעבה דהא תבשיל הוא: האי קרא כל מידי דמתאכלא ביה ריפתא תבשיל קרי ליה אבל מעשה קדרה עבה דלא מתאכלא ריפתא בהדיה לא מיקרי תבשיל ואיתא דמפרש דאסור במעשה קדרה רך קא קשיא ליה דלאו תבשיל הוא ושני דכיון דמתאכלא ביה ריפתא תבשיל קרי ליה: והתניא · ביניחותא: ואסור בסיעריות רכות · דלועין קטנים: שהחולין אוכלין בהן פתן · מדקתא יהיב טעמא לאיסורא מפני שהחולין אוכלין בהן פתן ש"מ דכל מידי דמתאכלא ביה ריפתא תבשיל מיקרי: איני · דלועין יפין לחולה: ברכיכי · מעלו: אשוני · קשין: בקרא גופיה · קשה: נוויה דקרא · מה שבתוכו מעלי: לוליבא דקרא · מה שבתוכו: בטילקא · יבשלנו עם תרדין: לוליבא דכיתנא בכותחא · מה שבתוכו עוד לאכלו עם כותח: ודבר זה אסור לאומרו בפני עם הארץ · כדי שלא יעקרו הפשתן לכך: מאן חולין רבנן · אין הכי נמי דקרי בין רכיכי בין אשוני קשין לחולי וכי קתני שחולין אוכלין בהן פתן לאו חולין ממש אלא מאן חולין רבנן דאפילו בבריאותן הן תשושי כח מפני שהתורה מתשת כחם:

כמאן

הגהות הב"ח (א) רש"י ד"ה הנודר וד"ה שלוק הד"ל:

גליון הש"ס גמ' שנאמר ויבשלו (את) הפסח · שנאמר בתורה בפ' ראה פסח ובשלת ואכלת וי"ל: שם ותנא דילן סבר כגדרים · לעיל דף ל ע"ב · ולקמן דף נא סב: בהדר"ן ד"ה ולענין הלכה וכו' דאי תפים · עיין בתוס' קדושין שם ובדף כו ע"ב ד"ה אלא מאי לדמי:

מסורת

א מיי' פ"ע מהלכות מלכים הלכה ח שמע לאחין כמה עוד שו"ע יו"ד סי' רח סעיף ח: ב ב מיי' שם הלכה ז עוד ש"ע שם סעיף ב: ג ג מיי' שם הלכה ח שו"ע שם סעיף ח:

מהרנ"ה

הדגשת לשונות של נדרים

נוסח/מהרנ"ה

◇ שלגים לרסב"ר מה התנאים בענין דלי-לגבי מי שנדר מן המבושל

ג"ל והלמנ"ן

תוספות

הנודר מן המבושל מותר בצלי ובשלוק. שלוק שאין מבושל יותר: קונם תבשיל שאני טועם אסור בכל מעשה קדירה ומעשה קדרה בעבה. מעשה קדרה כגון חלקא טרגיס וטיסני וקאמר דאם הוא רך אסור אבל עבה מותר דהאי חלא כל מידי דמתאכלא ביה ריפתא תבשיל קרי ליה כדאי' בגמ' ומעשה קדרה עבה בתפי פסיה אכלי ליה בלא פת ואמרי' בגמ' דאסור בצלי ובשלוק דהא מתאכלא ביה ריפתא וכי קתני שאני טועם לאו דוקא דאמר הכי אלא לרבותא נקטה לומר דאפילו אמר שאני טועם מותר בעבה ומפורש בירושלמי דכי היכי דבקונם תבשיל מותר בעבה הכי נמי נודר מן המבושל מותר בעבה: ומותר בבילה טרמיטא · מפרש בגמרא דשלקי לה במיא חמימי אלפא זימני ואלפא זימני במיא קרירי עד דמתזעזעא כדבלע לה ולא מתאכלא בה ריפתא ומשמע דדוקא בה הוא דשרי אבל כל שלא נתבשלה כל כך אסורה דהא מתאכלא ריפתא בהדה והכי איתא בירושלמי בשם רב חסדא אסור בבילה מגולגלת שכך דרך החולה לאכול בה פתו דאמרא כל שלא נעטמקה כל כך שהפת נאכלת עמה בכלל תבשיל הוא: גמ' תניא ר' יאשיה אומר · דנודר מן המבושל אסור בצלי: ואע"פ שאין ראיה לדבר · שהצלי יהא בכלל מבושל זכר לדבר דכתיב ויבשלו (את) הפסח ופסח אינו נאכל אלא צלי וכתיב ויבשלו ומיהו לאו ראיה גמורה היא כדאמר במסקנא דבגדרים הלך אחר לשון בני אדם: ירושלמי אמר. רבי יוחנן הלכו בגדרים אחר לשון בני אדם אמר ר' יאשיה הלכו בגדרים אחר לשון תורה מה נפיק ביניהון אמר קונם יין שאני טועם בחג על דעתיה דרבי יוחנן אסור ביום טוב האחרון של חג על דעתיה דר' יאשיה מותר אף ר' יאשיה מודה שהוא אסור לא אמרה ר' יאשיה אלא לחומרין ע"כ ולפוס גמרא דילן דאפי' ר' יאשיה מודה דאין הולכין בגדרים אלא אחר לשון בני אדם שמעינן מינה דבין להקל בין להחמיר האומר בחג יו"ט האחרון של חג בכלל: והא מתבשל נדר · ואמאי מותר בעבה דהא תבשיל הוא: האי קרא כל מידי דמתאכלא ביה ריפתא תבשיל קרי ליה אבל מעשה קדרה עבה דלא מתאכלא ריפתא בהדיה לא מיקרי תבשיל ואיתא דמפרש דאסור במעשה קדרה רך קא קשיא ליה דלאו תבשיל הוא ושני דכיון דמתאכלא ביה ריפתא תבשיל קרי ליה: והתניא · ביניחותא: ואסור בסיעריות רכות · דלועין קטנים: שהחולין אוכלין בהן פתן · מדקתא יהיב טעמא לאיסורא מפני שהחולין אוכלין בהן פתן ש"מ דכל מידי דמתאכלא ביה ריפתא תבשיל מיקרי: איני · דלועין יפין לחולה: ברכיכי · מעלו: אשוני · קשין: בקרא גופיה · קשה: נוויה דקרא · מה שבתוכו מעלי: לוליבא דקרא · מה שבתוכו: בטילקא · יבשלנו עם תרדין: לוליבא דכיתנא בכותחא · מה שבתוכו עוד לאכלו עם כותח: ודבר זה אסור לאומרו בפני עם הארץ · כדי שלא יעקרו הפשתן לכך: מאן חולין רבנן · אין הכי נמי דקרי בין רכיכי בין אשוני קשין לחולי וכי קתני שחולין אוכלין בהן פתן לאו חולין ממש אלא מאן חולין רבנן דאפילו בבריאותן הן תשושי כח מפני שהתורה מתשת כחם:

כמאן

הגהות הב"ח (א) רש"י ד"ה הנודר וד"ה שלוק הד"ל:

גליון הש"ס גמ' שנאמר ויבשלו (את) הפסח · שנאמר בתורה בפ' ראה פסח ובשלת ואכלת וי"ל: שם ותנא דילן סבר כגדרים · לעיל דף ל ע"ב · ולקמן דף נא סב: בהדר"ן ד"ה ולענין הלכה וכו' דאי תפים · עיין בתוס' קדושין שם ובדף כו ע"ב ד"ה אלא מאי לדמי: